सर्गः ९ अथ यथासुखमार्त्तवमुत्सवं समनुभूय विला सवतीसखः। नरपतिश्चकमे मृगया रतिं स मधुम न्मधमन्मथसन्निभः ॥५०॥ परिचयञ्चलल्ल्य नि पातने भयरुषोश्च तदिङ्गित वोधनं। श्रमजयात् प्रगुणांच करोत्यसौ तनुमनोनुमतः सचिवैर्ययौ ॥५१॥

अथेति । अथ वसन्तवर्णनानन्तर स नरपतिर्दशरथो मृगयया आखेटेन रतिं विहारं चकमे इयेष किं० नं मधु मसुरं मथ्नातीति मधुमत् विष्णुर्मधुर्वसन्तो मन्मथः काम स्तेषां सन्निभस्तुल्यः पुं किं० नं विलासवतीनां विलासयुक्तानां स्त्रीणां सखा सहायः किं० कृत्वा सुखमनतिक्रम्य नवा दोला प्रेङ्खा यस्मिन् तंऋतुर्वसन्तोस्य प्राप्तस्तमुत्सवं सम्यगनु भूय ॥५०॥ परिचयमिति । असौ मृगयाचलस्य लक्ष्यस्य वेध्यस्य निपातने परिचयमभ्यासं करोति भयरुषोर्भयक्रो धयोस्तस्य चललक्ष्यस्य मृगपक्ष्यादेरिङ्गितं चेष्टितं तस्य वोधनं ज्ञानं करोति च पुनस्तनुं शरीरं श्रमस्य जया न्निरासात् प्रकृष्टागुणा यस्यां तां करोति अतः कारणा त्सचिवैर्मन्त्रिभिरनुमतो ययौ ॥५१॥